ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 9ης Δεκεμβρίου 1965*

Αντικείμενο της υποθέσεως:

Αγωγές αποζημιώσεως, βάσει του άρθρου 40 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της ΕΚΑΧ, για την αποκατάσταση των ζημιών που προκλήθηκαν από υπηρεσιακό πταίσμα της Κοινότητας ως προς τη δημιουργία του συστήματος εξισώσεως για τον εισαγόμενο και εξομοιούμενο προς αυτόν παλαιοσίδηρο.

Διατακτικό της αποφάσεως:

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

1) Διατάσσει τους διαδίκους να υποβάλουν σ' αυτό, εντός προθεσμίας τριών μηνών από τη δημοσίευση της παρούσας αποφάσεως, τα αριθμητικά στοιχεία που έχουν σχέση με την αποτίμηση των ζημιών επί των οποίων θα υπάρξει μεταξύ τους κοινή συμφωνία.

2) Ελλείψει συμφωνίας διατάσσει τους διαδίκους να υποβάλουν στο Δικαστήριο, εντός της αυτής τρίμηνης προθεσμίας, τα κατ' ιδίαν αιτήματά τους εκπεφρασμένα σε αριθμούς.

Πρόταση του γενικού εισαγγελέα Maurice Lagrange της 12ης Μαΐου 1964:

Πρότεινε στο Δικαστήριο να κάνει δεκτά τα αιτήματα των προσφευγουσών όπως διατυπώθηκαν τελικά στο δικόγραφο της 11ης Απριλίου 1964.

Πρόταση του γενικού εισαγγελέα Karl Roemer της 19ης Οκτωβρίου 1965:

Πρότεινε να κριθούν βάσιμες οι αγωγές των επιχειρήσεων Providence, Saulnes, Firminy, Rouen, Saint-Jacques Châtillon, Fives-Lilles-Cail και Usinor με τις οποίες ζητήθηκε να καταδικαστεί η Ανωτάτη Αρχή σε αποκατάσταση της ζη-

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

μίας που υπέστησαν οι εν λόγω επιχειρήσεις συνεπεία παρανόμων υποσχέσεων σχετικά με την εξίσωση των εξόδων μεταφοράς. Περαιτέρω, ο καθορισμός του ύψους των αποδοτέων ποσών πρότεινε να γίνει από το Δικαστήριο το οποίο θα αποφαινόταν σχετικά στα πλαίσια της διακριτικής του ευχέρειας, με βάση τις παρατηρήσεις του εμπειρογνώμονα, τις αντιρρήσεις της Ανωτάτης Αρχής ως προς την αύξηση των συνεισφορών των επιχειρήσεων στο σύστημα εξισώσεως, καθώς και τη διαπιστωθείσα έλλειψη επαρκών αποδείξεων.

Αντίθετα, πρότεινε να απορριφθούν ως αβάσιμες οι αγωγές των επιχειρήσεων Maubeuge, Pompey, Beautor, Porter-France, UCPMI και Hennebont λόγω μη υπάρξεως ζημίας.